

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců Mgr. Václava Trajera a JUDr. Petra Černého, Ph. D. v právní věci **žalobce: Muhammed Altinkaya**, IČ: 287 10 258, se sídlem Josefa Ševčíka 836/2, 434 01 Most, **proti žalovanému: Oblastní inspektorát práce pro Ústecký a Liberecký kraj**, se sídlem SNP 2720/21, 400 11 Ústí nad Labem, **v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26.6.2012, sp. zn. 13457/7.71/12/14.3, č.j. 15633/7.71/12/14.3,**

t a k t o :

- I.** Žaloba **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se předmětnou žalobou, ve znění jejího doplnění ze dne 29.1.2014, mj. domáhal zrušení příkazu Oblastního inspektorátu práce pro Ústecký kraj a Liberecký kraj ze dne 26.6.2012, č.j. 15633/7.71/12/14.3, kterým byla žalobci uložena pokuta ve výši 250.000,- Kč, neboť dle ustanovení § 140 odst. 1 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, se dopustil správního deliktu tím, že dne 12.3.2012 umožnil ve své provozovně, tj. v pojízdné prodejně rychlého občerstvení, paní G. H. výkon nelegální práce bez uzavřeného pracovněprávního vztahu s žalobcem, jakož i tím, že téhož dne, tj. dne 12.3.2012, umožnil cizinci A. A. ve své provozovně výkon nelegální práce, když jmenovaný cizinec pro žalobce v tento den v jeho provozovně pracoval jako prodávač, ačkoliv k tomu neměl dle ustanovení § 89 zákona o zaměstnanosti požadované povolení k zaměstnání.

Vzhledem k tomu, že žalobce se touto žalobou rovněž domáhal i zrušení rozhodnutí Státního úřadu inspekce práce ze dne 2.5.2013, č.j. 1010/1.30/13/14.3, týkající se deklaratorního rozhodnutí ve věci v časnosti podaného odporu, čímž se tedy žalobce domáhal zrušení dvou rozhodnutí, jež byla vydána dvěma odlišnými správními orgány, když navíc

i předmět těchto rozhodnutí byl zcela rozdílný, soud proto usnesením ze dne 21.5.2014, č.j. 15A 76/2013-17, žalobu proti rozhodnutí Oblastního inspektorátu práce pro Ústecký kraj a Liberecký kraj vyloučil k samostatnému řízení evidovanému pod sp. zn. 15A 24/2014. Řízení o žalobě proti rozhodnutí Státního úřadu inspekce práce je u zdejšího soudu nadále vedeno pod sp. zn. 15A 76/2013.

V ustanovení § 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), je výslovně uvedeno, že ochrany veřejných subjektivních práv se lze domáhat teprve po vyčerpání řádných opravných prostředků, pokud je právní úprava připouští. Jak uvedl Nejvyšší správní soud ve svém rozhodnutí ze dne 19.7.2007, č.j. 7 Afs 12/2007-110, podmíněnost vyčerpání opravných prostředků ve správním řízení před podáním žaloby ve správním soudnictví soudu je nutno vnímat jako provedení zásady subsidiarity soudního přezkumu a minimalizace zásahů soudů do správního řízení. To znamená, že účastník správního řízení musí zásadně vyčerpat všechny prostředky k ochraně svých práv, které má ve své procesní dispozici, a teprve po jejich marném vyčerpání se může domáhat soudní ochrany. Soudní přezkum správních rozhodnutí je totiž koncipován až jako následný prostředek ochrany subjektivních veřejných práv, který nemůže nahrazovat prostředky nacházející se uvnitř veřejné správy. Svých práv se tedy žalobou proti rozhodnutí správního orgánu nemůže úspěšně domoci ten, o jehož opravném prostředku nebylo doposud vůbec rozhodnuto.

Z podané žaloby, resp. z jejího doplnění ze dne 29.1.2014, dle soudu zřetelně vyplývá, že žalobce touto žalobou jednoznačně napadá příkaz, kterým mu byla uložena pokuta za spáchání výše zmíněného správního deliktu. Příkaz vydaný v souladu s ustanovením § 150 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), je prvostupňovým rozhodnutím ve věci. Proti příkazu může v souladu s ustanovením § 150 odst. 3 správního řádu ten, jemuž se povinnost ukládá, podat odpor ve lhůtě 8 dnů ode dne oznámení příkazu. Podáním odporu se příkaz ruší a řízení pokračuje. Příkaz, proti němuž nebyl podán odpor, se stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím.

V této souvislosti soud považuje za vhodné uvést, že v tomto případě se jedná o v pořadí již druhou žalobu, jejímž prostřednictvím se žalobce domáhá zrušení příkazu žalovaného. První žaloba byla zdejším soudem usnesením ze dne 10.12.2012, č.j. 15A 135/2012-16, odmítnuta dle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. ve spojení s ustanovením § 68 písm. a) s.ř.s. pro nepřípustnost, neboť žalobce před podáním této žaloby nevyčerpal řádné opravné prostředky, tj. proti předmětnému příkazu nepodal v zákonné lhůtě odpor.

V nyní posuzovaném případě, když v dané věci v mezidobí nenastaly žádné nové skutkové okolnosti, je dle soudu stále možné vycházet ze skutkových zjištění, které tento soud učinil v rámci předchozího soudního řízení vedeného pod sp. zn. 15A 135/2012. V tomto řízení totiž soud prostřednictvím písemné žádosti kontaktoval žalovaného s dotazem, zda v předcházejícím správním řízení byl ze strany žalobce využit opravný prostředek či nikoliv. Žalovaný přípisem ze dne 4.12.2012, č.j. 29960/7.71/12/14.3, soudu sdělil, že předmětný příkaz nebyl napaden opravným prostředkem a současně předložil soudu i správní spis. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že příkaz byl žalobci doručen prostřednictvím fikce doručení na jeho doručovací adresu, když si žalobce nevyzvedl zásilku uloženou na poště od 27.6.2012 do 10.7.2012. Dle údajů ve správním spise příkaz nabyl právní moci dne 18.7.2012.

Z obsahu předloženého správního spisu dále vyplynulo, že žalobce se obrátil na žalovaného přípisem předaným k poštovní přepravě dne 31.8.2012, který je označen jako stížnost a žádost o zaslání rozhodnutí. Správní orgán tento přípis vyhodnotil dle názvu i dle obsahu jako stížnost. Pro úplnost soud v tomto směru poznamenává, že i pokud by toto podání bylo vyhodnoceno jako opožděný odpor, na rozdíl od opožděného odvolání o tom správní orgán nevzdává žádné rozhodnutí o zamítnutí odporu pro opožděnost.

V návaznosti na shora uvedené skutečnosti je dle soudu nutno konstatovat, že žalobce v posuzovaném případě nevyčerpal zákonem upravené opravné prostředky. Žalobce se totiž nemůže domáhat žalobou soudního přezkumu prvoinstančního rozhodnutí, pokud nebyly z jeho strany využity řádné opravné prostředky v rámci správního řízení. Takovou žalobu je nutné považovat za nepřipustnou a ve smyslu ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. ve spojení s ustanovením § 68 písm. a) s.ř.s. ji nelze soudem meritorně přezkoumat, nýbrž musí být odmítnuta. Proto soud výrokem ad) I. opětovně rozhodl o odmítnutí žaloby z důvodu její nepřipustnosti.

V důsledku odmítnutí žaloby současně soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 věty první s.ř.s. ve výroku ad) II. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů. O soudním poplatku nebylo rozhodováno, protože ke dni vydání rozhodnutí nebyl poplatek uhrazen.

Pro úplnost soud směrem k žalobci poznamenává, že pokud by soud v řízení vedeném pod sp. zn. 15A 76/2013, v němž se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí Státního úřadu inspekce práce ze dne 2.5.2013, č.j. 1010/1.30/13/14.3, rozhodl tak, že toto rozhodnutí, jímž bylo zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno deklaratorní rozhodnutí Oblastního inspektorátu práce pro Ústecký kraj a Liberecký kraj ze dne 20.2.2013, č.j. 4757/7.71/13/14.3, jímž bylo konstatováno, že předmětný příkaz byl žalobci doručen dne 9.7.2012, když právní moci nabyl dne 18.7.2012 a ode dne 3.8.2012 je vykonatelný, je nezákonné z důvodu, že správní orgány dospěly k nesprávnému závěru ohledně doručení příkazu žalobci, resp. o včasnosti podání odporu proti tomuto příkazu, žalobce tak bude mít i nadále možnost po skončení příslušného správního řízení, tj. po vydání prvostupňového a následně i druhostupňového rozhodnutí příslušným správním orgánem, toto v pořadí druhé rozhodnutí případně napadnout žalobou ve správním soudnictví.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 10. června 2014

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová